



מ"ת 8161/03/15 - מדינת ישראל נגד אברהם יצחקי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 8161-03-15 מדינת ישראל נ' יצחקי
תיק חיצוני: 120882/2015

בפני	כב' השופט דן סעדון
מבקשת	מדינת ישראל - ע"י עו"ד לאה נחום
נגד	אברהם יצחקי - ע"י עו"ד אנה ברונשוואק
משיב	

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום חמור המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, אי ציות להוראות שוטר, נהיגה בקלות ראש וללא רישיונות. בתיק החקירה ראיות לכאורה לכך שביום 18.3.15 נהג המשיב ברכב פרטי בבעלות אמו ברחוב סמטת המסילה והתבקש לעצור את רכבו על ידי שוטר. בתגובה, פתח המשיב בנסיעה פרועה בניסיון לברוח משוטרים. בדרכו, פגע ברכב חונה שעמד בצד הדרך. לאחר מרדף שנערך אחריו, ותוך שמורים לו לעצור באמצעות קריאה במערכת הכריזה, נעצר המשיב. המשיב נהג כאמור בהיותו פסול ביודעין לנהיגה מיום 1.3.15 (פסילה מנהלית) וכאשר תוקף רישיון הרכב פקע כבר ביום 24.5.14.

2. המשיב נהג משנת 1979 ומאז צבר לחובתו עבר תעבורתי מכביד המחזיק 27 הרשעות קודמות ובהן עבירה של נהיגה בשכרות, אי ציות להוראות שוטר ועוד. למשיב גם עבר פלילי מכביד. המשיב שוחרר בתנאים מגבילים במסגרת החלטת בית משפט השלום בת"א (מעצר בית מלא). המבקשת עותרת להורות על המשך שחרורו של המשיב בתנאים של מעצר בית מלא, מפקחים וערבויות. מנגד, טוענת ב"כ המשיב כי לאור חולשת הראיות נגדו, יש מקום להקל על תנאי שחרורו ולהגביל את המשיב למעצר בית "לילי" או לחלופין להקצות לו שעות "התאווררות". הטעם לכך הוא שלדברי ב"כ המשיב היא עיינה בתיק החקירה אך לא מצאה כל מסמך ממנו עולה כי המשיב נפסל פסילה מנהלית ואין כל מידע מדוע נפסל המשיב. לעניין יתר העבירות מסכימה ב"כ המשיב כי יש בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחתן.



דין והכרעה

3. אפתח ואומר כי לאחר העיון הגעתי לכלל מסקנה כי הגם שראוי להקצות למשיב שעות "התאוררות" בפיקוח, הרי שהטעם לעשות כן אינו נעוץ בחולשת הראיות אלא בהכרה בצורך "באורור". כאמור, ב"כ המשיב לא חלקה על קיומן של ראיות לכאורה בנוגע לעבירה של נהיגה בקלות ראש ולעבירה של אי ציות להוראות שוטר. מעיון בחומר החקירה עולה כי לאחר ששוטר הורה למשיב לעצור, הוא פתח בנסיעה פראית, פגע בדרכו ברכב חונה ורק לאחר מרדף ממושך נעצר המשיב לאחר שאוטובוס שעמד בדרך לא אפשר לו להמשיך בנסיעה. מדובר, ללא ספק, בעבירות המבססות הן עילת מעצר של מסוכנות והן עילת מעצר שמקורה בחשש להימלטות מאימת הדין. ודוק: דברים אלה כוחם יפה גם אם נניח לצורך הדיון כי לא הוכחה ידיעת המשיב על היותו נוהג בזמן פסילה.

4. עם זאת, אדרש להלן גם לטענת ב"כ המשיב בדבר חולשת הראיות בעניין ידיעת המשיב על היותו פסול לנהיגה. לטענה זו אין לדעתי על מה שתסמוך. עיון בחומר הראיות מעלה כי המשיב ידע גם ידע, לכאורה, על היותו נוהג בפסילה. במסגרת שימוע שנערך למשיב בפניו ביום 1.3.15 כותב הקצין הפוסל כי **"ראיתי את הנהג הנ"ל... והודעתי לו...אני פוסל אותך מלהחזיק ברישיון הנהיגה שלך לתקופה של 30 יום.."**. משמע - ההודעה על פסילת המשיב הייתה בפניו. בשולי הטופס צוין כי רישיון הנהיגה לא נמסר על ידי המשיב בטענה כי זה אבד לו עם כל המסמכים. המשיב נחזה להיות חתום על טופס זה. יש בכך, לדעתי, די והותר על מנת לבסס את ידיעתו של המשיב על כך כי הינו נוהג בזמן פסילה בעת האירוע שתואר לעיל. על כך יש להוסיף כי המשיב בחקירה במשטרה ציין כי הודיעו לו שהוא כבר אינו פסול. לדבריו **"אימא שלי התקשרה לקצין"** שהמשיב אינו זוכר את שמו וכך נאמר לה (הודעה מיום 19.3.15 ש' 52-55). אמו של המשיב נחקרה אף היא במשטרה ואמרה **"ש. הבן שלך אברהם הוא פסול לנהיגה ואסור לו לנהוג. האם את יודעת זאת? ת: כן, אני יודעת"** (הודעה מיום 19.3.15). מדברים אלה עולה לכאורה כי המשיב היה פסול לנהיגה ביועין. טענתו כי נמסר לו באמצעות אמו כי הפסילה המנהלית בוטלה נסתרת לכאורה מגרסת האם בהודעה במשטרה לפיה ידעה כי המשיב פסול לנהיגה. לאור זאת, אני דוחה את טענת ב"כ המשיב בדבר בעייתיות בחומר הראיות נגד המשיב.

4. הגם שאין מקום לשקול לאפשר למשיב שעות אורור נוכח חולשת הראיות, אני סבור כי יש מקום לשקול עניין זה נוכח הצורך הטבעי בהתאוררות ועל מנת לנסות ולייתר חיכוכים אפשריים בין המשיב למפקחיו.

אשר על כן אני קובע כי התנאים בהם שוחרר המשיב יעמדו בעינם ללא שינוי להוציא 3 שעות התאוררות ביום - בין 09.00-10.30 ובין 16.00-17.30 בכל יום. ההתאוררות תבוצע בליווי מפקח מאושר ובכפוף לכך כי המשיב לא ינהג ברכב.



ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ה, 31 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.